

FORIE SĂPTĂMÂNALĂ PENTRU POPOR

DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația
Cluj, Str. Chintăului Nr. 51
TELEFON: Nr. 3065ABONAMENTE: Pe un an Lei 100
Pe 6 luni " 50
Pe 3 luni " 30
In streinătate dublu. In America 2 dolariINREGISTRATĂ LA
TRIBUNALUL CLUJ SUB
Nr. 85.

CĂTUȘE FRÂNTE PRIN PUTEREA CERULUI

de Dr. TITUS MALAI

Un tată ingenuchiat în fața Mântuitorului povestește copleșit de lacrimi soarta cumplită a fiului său, [Marcu 9). E icoana din evanghelia *Duminicii a patra* din Paresimi.

Diavolul i-a luat graiul... „are spirit mut”... „Ori unde îl apucă, îl zdrobește; și face spume și scrâșnește cu dinții și se usucă... Adeea și în foc l-a aruncat și în apă, ca să-l piarză.” Și aceasta se repetă de mult... „din pruncie”.

În cuvântul părintelui Isus vede tot potopul de durere amară pentru nefericirea copilului iubit și descoperă tot focul dorinței de a primi darul vindecării: „Am adus la tine pe fiul meu... ajută fiindu-ți milă de noi!”

Știa bine Domnul că omul care voia milă avea și credință, dar doarește să și-o mărturisească. De aceea spune celui necăjit: „De poți crede toate se pot celui credincios.” Părintele smerit socotește prea puțină credința ce o are și roagă pe Isus să i-o întregască prin harul său: Tatăl pruncului cu lacrimi a zis: „Cred, Doamne, ajută necredinței mele”.

Și Domnul a dat vindecarea. *Puterea Cerului* a frânt cătușele satanei. Se da poruncă și duhul pleacă „mult scuturându-l” pe cel posedat. Copilul cu fața de ceară părea mort. Dar Isus îl prinde ușor de mână, îl ridică și-l dă îndărăt tatălui său, care îl îmbrățișează purtând pe fața scaldată de lacrimi raze de soare și bucurie.

Cătușele năprasnice prin care satana leagă tineretul, sunt plăcerile neiertate ale trupului, desfrâul care lucrează pe ascuns, spiritul mut care ofilește și zdrobește cele mai frumoase flori ale primăverii copiilor noștri. Păcate de atingere, de vorbă și de faptă necurată, potrivnice poruncii a șasea din Decalog, care pun stăpânire pe om așa fel încât eliberarea numai cu multă trudă se poate câștiga. Prin viclenia celui rău la făptuirea acestor păcate se alungă simțul rușinii, pentruca robilor să fie cu atât mai rușinoși atunci când trebuie să și le mărturisească sub patrafir în taina cântării, precum o constată marii în sfințenie *Ciril și Ioan Gură de Aur*.

O Istorieară din vremea veche a Grecilor spunea că pe o insulă, *Creta*, un rege a închis într-o cetate un taur înfricoșat care în fiecare săptămână trebuia să fie hrănit cu victime omenești tinere, arume șapte băieți și șapte fete din Atena. Dealungul veacurilor câte vieți tinere au căzut pradă bălaurului necurăției,

care le-a distrus și sufletul și trupul!

Desfrâul parcă mai mult decât orice desfigurează pe om, îl vâra în slujba necurății și-l face necurat. Omul curat cu sufletul este ca o podoabă sfântă, ca o grădină înflorită. Apocstolul *Pavel* ne învață: „Au nu știți că biserica lui Dumnezeu sunteți?... De va strica oarecine casa lui Dumnezeu, strica-l-va pe acela Dumnezeu.” (1 Cor. 3). Stricaciunea unui suflet pustiit de duhul mut al desfrâului trupesc este mai grozavă decât pustiirea Ierusalimului privită cu lacrimi de profetul *Ieremia*, sau aprinderea Moscovei în fața armatei lui *Napoleon*.

Despre marele pictor *Leonardo da Vinci* se scrie că atunci când a zugrăvit pe pânză „Cina de pe urmă” a căutat să afle un tânăr curat care să aibă o față frumoasă, potrivită să reprezinte fața Domnului Isus. Și după multă trudă a aflat un copil în corul unei biserici, pe Petru Bandinelli, pe care l-a luat de model. Au trecut pe urmă doi ani și maestrul umbla în căutarea unui alt model pentru pictarea feței lui Iuda vânzătorul, din care să se citească toată răutatea aceluia om gata să tradeze pe Mântuitorul. Deodată pictorul s'a oprit asupra unei figuri care părea că s'ar potrivea gândului

său. Era un tânăr ros de păcate, care purta în față oglinda unui suflet copleșit de patimi negre... Când l-a întrebat cine este, omul desfigurat a răspuns spre mirarea sa că este același Petru Bandinelli, datat de doi ani încoace vieții desfrămate. Păcatul îi răpise toată frumusețea și prospețimea primăvăratecă.

Precum este *tineretul unei națiuni* așa se poate prevesti și viitorul acesteia. Spunea cineva foarte frumos, că un neam care nu mai știe să se înroșească la față prin sentimentul de rușine și omenie, este merit pieririi. Când poporul roman pornise spre declin prin traiul prea îmbuibat și prin viață desfrănată, marele scriitor *Tacitus* în cartea sa „Germania” aduce la pildă viața curată a germanilor. La aceștia nu se vedeau cheuri fără cumpăt și teatre fără rușine. Femeia își păstra credința față de soțul ei ca pe o comoară de preț; altfel era alungată cu părul tăiat și sbiciuită dealungul străzilor. Cine și-a pierdut curățenia nu mai află milă: nimic nu-i mai poate câștiga soț de căsătorie, nici frumusețea, nici tinerețea, nici bogăția. Da, fiindcă aci nimenerea ru rade când e vorba de păcate, iar înșelarea ori căderea nu o numește nimenea spiritului vremii.

Boalele de tot felul, sângele stricat, sănătatea ruinată, contagiunile care cuprind regiuni întregi, sunt prevestiri de moarte pentru un popor. Mai ales când este vorba de nourii negri cari se îngrămădesc la hotare, și granițele patriei așteaptă piepturi de oțel, gata să înfrunte orice furtună. Dacă e vorba de o poruncă adresată fiecărui fiu al Patriei, precum amiralul *Nelson* spunea în fața luptei dela Trafalgar: „Anglia așteaptă dela fiecare fiu al său să-și facă datoria”, temelul acestei datorii înalte trebuie să-l formeze *un suflet curat*, împodobit cu florile virtuților creștine.

Remedii dacă vrem împotriva boalei grele a necurăției, unde le-am găsi, decât la Medicul sufletelor, Isus Hristos! El va da ordin: „Spirit mut și surd, eu îți poruncesc ieși și să nu intri mai mult!”

Când apostolii mirați că ei nu au putut să vindece copilul au întrebat de Isus care e motivul că dâșii au fost neputincioși față de satana, le-a răspuns: „Acest fel cu nimica nu poate ieși, fără numai cu *rugăciune și cu post*”.

Prin *rugăciune* puterile noastre țărnuite împrumută sprijin din partea lui Dumnezeu, cel fără țărnuire, și „când Dumnezeu este cu noi, cine va fi împotriva noastră?” Pentru cei vechi înfrânarea de sine constituie o mândrie, însă nu aveau la dispoziție decât mijloace omenești. Poetul *Ovidius* scria: „Este mai tare cel ce se învinge pe sine, decât cel ce triumfă asupra forțărețelor puternice; pe drumuri mai înalte decât disciplina de sine nu poate să meargă virtutea.”... Ce deosebire între acest cuvânt de înbărbătare și chemarea Mântuitorului care s'a numit „Calea, adevărul și viața”?! În legea crucii se zice: „Fericiți cei curați cu inima că aceia vor vedea pe Dumnezeu”. (Matei 5).

Scara spre Cer este presărată cu fapte de înfrângere de sine, ordine în voința proprie, *post* spiritual, spovedanie întregă și împărtașanie cu hrana euharistică. Pilda admirabilă pentru acest fel de trai ne prezintă sf. Biserica în cuviosul Părinte *Ioa cel ce a scris Scara*, din veacul al șaselea, numindu-l „locuitor al deșertului și îngerin trup, care cu post, priveghere și rugăciune cerești dăruia a luat.”

Vom ofta și noi cu tatăl înlăcrimat: Cred, Doamne, ajută necredinței mele!

„Am adus la Tine pe fiul meu...”

Slujba cea mai minunată a unui părinte. Ceva în legătură cu evanghelia de Duminecă dela Marcu 9,17

„Am adus la Tine pe...”

Iată cel mai frumos lucru pe care îl poate face un părinte iată cele mai prețioase cuvinte pe care le poate grăi un suflet. Iată cea mai minunată podoabă a unui mărturisitor al Domnului, a unui misionar al Domnului: sunt cuvintele faptei pe care a făcut-o tatăl copilului vindecat, din evanghelia de astăzi.

„Învățătorule, — am adus la tine pe fiul meu... e stăpânit de un duh rău... încercat-au să-l scoată și n'au putut... Fie-ți milă de noi și ajută-ne...”

O, câți tineri nu sunt stăpâniți de atâtea dureri rele, ale desfrânării, minciunii, pofteilor și stricăciunilor și în ziua de azi. Dar câți părinți caută scăparea lor, ca părintele acestui tânăr, din *evanghelia* — ducându-i la Singurul Doctor care le poate da scăparea, vindecarea, și viața, la Isus Mântuitorul.

Câți din ei ar putea să spună: Mântuitorule, am adus la Tine pe fiul meu...

E plină lumea de suflete cari se

pierd în întunec și neștiință! — câți dintre cei ce le place să spună că sunt urmași ai Domnului, pot spune: Mântuitorule am adus la Tine pe vecinul meu, pe fratele meu...?

Frater creștine poți tu spune azi cuvântul acesta? — Dacă nu, silleşte-te să l poți spune mâine sau poi mâine, căci acel suflet va fi cea mai frumoasă podoabă a cununii tale în cer.

Celui ce crede..

Vezi zice că nu poți să faci aceasta fiindcă ești prea neînvățat, că ești sărac, că ești prea slab, dar nu uita că „totul este cu puțință celui ce crede”... Și dacă tu ești neputincios e tocmai din pricina că tu însuși nu crezi îndeajuns în Mântuitorul. Dacă nu poți aduce pe alții la Domnul, e doară că tu însuși nu ești cu adevărat și întru totul predat Lui.

Deci mai întâi, caută să îți pui în rânduiala casa ta, viața ta. Ca atunci când te vei opri în drum să chemi pe oameni și să le spui despre Mântuitorul, să nu-ți poată nici unul spune: Da mai lasă te că și tu nu ești așa cum te faci! Te-am văzut eu bând în cărciumă, te-am auzit eu scâpând o injură te-am prins eu cu o minciună...

Iar atunci când tu vei fi predat *cu totul* Domnului, nu-ți va fi greu să aduci și pe alții la El. Ori cât de neștiutor, oricât de sărac și slab — trupește! — ai fi, căci nu tu faci, ci puterea cea mare a Domnului ce lucrează prin rugăciunea și credința ta.

— O, dacă n'ai încercat-o acesta până acum — încearcă azi!

...Dece n'am putut?...

Ai încercat ceva fratele meu și n'ai izbutit, iar acum te întrebi: dece n'am putut?

Te-ai luptat să aduci vre-un suflet la Domnul dar acum, după atâta vreme și-se pare că ai alergat înzadar, și te întrebi: dece n'am putut?

Te-ai frământat să scapi un suflet, să lași o patimă, să scoți un duh rău din cineva și n'ai izbutit, iar acum te întrebi ca oarecând apostolii Domnului... dece n'am putut Doamne?..

— Răspunsul pe care l-au primit ei atunci — e și al tău: Din pricina puținței tale credințe!

Nu, Domnul nu e mai slab azi decât pe vremea când făcea minuni prin aleșii Lui. Puterea Tatălui crește e și azi aceeași ca pe vremea când semne și minuni mari făceau cuvântul celor ce vesteau Evanghelia... Dar alta este astăzi pricina: Puțina noastră credință.

O, părinte care te muncești să-ți scapi din pierzarea sufletească pe copilul tău — de-ai crede tu mai mult, și de te-ai încrede tu mai mult, în Domnul! O, copilule care încerci să aduci la Domnul pe părinții tăi — de-ai crede tu și de te-ai încrede tu mai mult în Domnul. O, prietene care cauți să-ți scapi prietenul — de-ai avea mai multă credință — ce ușor v'ar fi lucrul acesta. Și cum ați vedea plini de bucurie că totul este cu puțință *celui ce crede*.

„Prin rugăciune și post.”

Rugăciunea e scara pe care te ridici la cer, iar postul e aripa care îți dă avânt în calea aceasta.

O, ce arme minunate sunt acestea împotriva tuturor dușmanilor sufletului. Și o, câte biruinți au câștigat vitejii Domnului prin aceste minunate arme.

Suflete slab și șovăelnic — tu ești slab tocmai fiindcă nu folosești

aceste arme. Te birue ispita și păcatul tocmai pentru că tu nu te-ai îmbrăcat cu minunata armătură a rugăciunii și postului.

Ia aminte, acum e tocmai vremea cea mai potrivită să te apuci de aceasta. Lapadă deci tot ce nu mai este în tine după voia Domnului, iar împotriva ispitelor folosește arma rugăciunii și postului.

Iar după ce tu ai scăpat prin mila și ajutorul Domnului — aleargă pe tot locul și silește-te să scoți sufletele din pierzarea păcatului — folosind mereu arma rugăciunii și postului.

Rugăciunea ta să fie adâncă, făcută din inimă și plină de credință! Postul tău să fie făcut din dragoste, în nădejde și cu deplină încredințare — căci numai atunci vor fi primite și prețuite de Domnul spre folosul sufletesc al amândurora: și a celui ce face și a celui pentru care se face.

Traian Dorz

Faptele minunate dela Banneux

În sala festivă a rezidenței Ținutului Someș, în fața unui public numeros, a vorbit p. Adhemar Merx dela Blaj, superiorul Asumptioniștilor, despre faptele minunate petrecute la Banneux (Belgia).

Originar din Franța, p. Adhemar Merx a cutreerat Belgia, Italia, Turcia, Finlanda, Danemarca și Norvegia răspândind pretutindeni un suflu de viață. În România desfășoară o bogată activitate evanghelică, dovedindu-se un neobosit apostol în via Domnului.

Faptele minunate petrecute la Banneux în Belgia, le-a expus în culori vii și cuvinte adânc simțite, împărtășind asistenței clipele înălțătoare pe care cucernicul părinte le trăiește aievea.

În rezumat, a spus următoarele:

„Există minuni; în zilele noastre, cuvântul „minune” produce câteodată un zâmbet mai mult de nesocotință decât de necredință. Sunt unele locuri unde se întâmplă minuni. Mergând la Banneux Notre Dame, vom

vedea un loc unde sf. Fecioară s'a arătat și a vorbit, și unde în fiecare an se fac minuni. Acolo în Belgia, afli o bogăție materială față de o sărăcie morală. La Banneux, lângă o pădure de brazi se află o capelă mică, care are în lăuntru un tablou frumos al Fecioarei cu Copilașul în brațe, iar pe altar este inscripția: „Aici, Mama lui Isus ne-a deschis inima Ei”. Spre acest loc se îndreaptă pelerini din toate colțurile lumii ca să se roage și să sărute pământul unde Fecioara s'a arătat. În Ianuarie 1933 această capelă nu exista. În acest loc trăia atunci o familie socialistă, săracă dar cinstită, care avea o copilă de 12 ani, Marietta. Această fetiță a avut o arătare: În siluetă albă, ea vede o Doamnă frumoasă cu capul puțin plecat la stânga spre pământ. Aceiași siluetă i se arată la un isvor și îi spune: „Marieta, pune mâinile tale în apa aceasta: Acest isvor e rezervat mie”. Nu peste mult, Fecioara ese dintre brazi iar copila o întreabă: „Cine

ești Doamnă frumoasă?” „Eu sunt Fecioara săracilor” răspunse. „Am venit pentru a ușura pe bolnavi... am să mă rog pentru tine... am venit pentru toate neamurile... la revedere”. Din acel moment copila se ruga împreună cu mulțimea ce venea din toate părțile la Banneux. Mai târziu, îndemnată de părintele din localitate, copila cere dela Fecioara un semn iar aceasta îi zise: „Incredeți-vă în mine și Eu, mă voi încrede în voi, rugați-vă foarte mult...”

Pentru ultima dată Fecioara apare în 2 Martie 1933: „Eu sunt Mama Mântuitorului... roagă-te mult... Adio!” — și dispăre. Micuța Marietta plângea căci Fecioara care a fost așa de bună cu dansa a plecat.

Această întâmplare au comentat-o pe larg toate ziarele belgiene. S-a instituit apoi un tribunal bisericesc care a pus Mariettei diferite întrebări.

Multe vindecări minunate s-au săvârșit la Banneux, unde au fost cu desăvârșire alinate dureri și suferințe omenești în fața

cărora medicii experți n'au putut să facă nimic, convingându-se că într'adevăr a fost minune.

Nicăiri Fecioara n'a vorbit ca la Banneux: „Eu sunt Mama săracilor... am venit pentru cei bolnavi”. Deci nu numai cei sănătoși au dreptul la viață ci și cei bolnavi și cei ce suferă. Să iubim așadar suferința, căci a venit pentru cei cari în societate sunt puși la urmă de tot. A venit pentru toată lumea creștină, și chiar pentru păgâni. „Sunt Mama tuturor” — iată ce a spus Fecioara.

Când am vizitat locurile despre care vă vorbesc, Episcopul de acolo mi-a spus: „Părinte, fii binecuvântat Tu și Români, fiți binecuvântați voi căci ați primit pe Fecioara”.

ION IVANCIUC

Nu este om cu viață curată, cuminte și cumpătată, care să nu creadă în Dumnezeu și nemurirea sufletului.

La Bruyere

„V'am spus aceste lucruri“

Dacă pe Mine M'au prigontit, și pe voi vă vor prigontit — Va veni vremea când oricine vă va ucide să creadă că aduce o rugă lui Dumnezeu (Ioan 15,20; 16,2)

O pagină de glorie din Istoria Bisericii.

Oriunde este Spiritul Sfânt, a spus un mare credincios, acolo se ivește întotdeauna și prigoana. Lumea străină de Dumnezeu omul lumesc [neconvertit] nu poate suferi prezența lui Dumnezeu. De aceea totdeauna se luptă împotriva Lui. Pe Fiul lui Dumnezeu L-au prigontit și răstignit pe cruce, iar celor ce au crezut în El, le-a făcut la fel. Acesta e felul de purtare al omului față de Dumnezeu, fie că ar avea de a face cu El în forma smerită a Fiului Său, fie că ar avea de a face cu cei credincioși, cari sau născut din El prin Spiritul Sfânt și Cuvântul Său.

Valul de prigoană, a venit odată cu nașterea Bisericii și o avem descrisă în Faptele Apostolilor.

În ziua de Rusalii apostolii au primit pe Spiritul Sfânt. Urmarea a fost că ei au început să lucreze cu o mare putere pentru propovăduirea Evangheliei.

Dar lumea nu i-a putut suferi nici pe ei, nici lucrarea ce o făceau. Urmarea s'a văzut. Pe când apostolii Petru și Ioan vorbeau în templu, au pus mâinile pe ei și i-au aruncat la închisoare (Faptele Ap. 4,3). Scoși a doua zi la judecată și neaflându li-se vreo vină legală, neștiind ce să le facă, „i-au amenințat“ poruncindu-le cu tot dinadinsul să nu mai vorbească cu nici un chip, nici să nu mai învețe pe oameni în numele lui Isus.

Fariseii nu cunoșteau și nu iubeau pe Domnul Isus, de aceea nu sufereau nici pe alții să facă acest lucru.

Dar apostolii, cari nu vorbeau fiindcă ar fi avut vro știință a lor, câștigată prin învățătură și școli, ei vorbeau despre ce au văzut și auzit cu urechile lor, le-au răspuns plini de îndrăsneală: judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu, să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu (Faptele Ap 4,5,22).

Această cea dintâi judecată a apostolilor Mielului, a fost începutul marilor prigoane ce s'au deslănțuit asupra credincioșilor, cari au înroșit pământul întreg cu sângele lor.

Cea dintâi treaptă a prigoanei — și atunci ca totdeauna a fost amenințarea. Apostolilor li s'a spus un singur lucru: să tacă! Cărturarii și fariseii, împreună cu preoții și mării lor, n'aveau plăcere să audă vorbindu-se de Acela pe care l-au răstignit. Apoi, apostolii, niște oameni simpli, neșcolări și ne-calificați, ajunseră deodată în centrul atenției mulțimii. Mișcarea lor religioasă tindea să se întindă să facă aderenți — cu toate

că nu era aprobată de înaltul Sinedriu — și despre ei, despre arhierii cei mari, nu mai avea mulțimea acea stimă ca până acum. Asta era curată anarhie. De aceea ca unor fii ai sinagogii ce erau, apostolilor li-s'a cerut numaidecât „să între în ascultare“. Altfel, sigur, va fi rău de ei.

Dar dacă ei ar fi intrat atunci în „ascultare“ astăzi n'ar mai fi nici urmă de creștinism în lume. Dar, din îndrăsneala și așa zicând din „neascultarea“ și intrasigența apostolilor și a celor dintâi creștini s'a răspândit și trăiește și azi creștinismul în lume. Din neascultarea de lume și de părerile ei și ascultarea de Dumnezeu și Cuvântul lui, a scutură pe care ei au dus-o până la moarte, a plecat binecuvântarea pentru toate veacurile viitoare, pentru toate neamurile cari locuiesc sub soare.

Când n'or mai fi în lume „nebuni“ în telul Apostolilor, cari să asculte mai mult de Dumnezeu decât de oameni, atunci s'a sfârșit și cu creștinismul a cărui vjeață se sprîjină întru totul pe acel „așa zice Domnul,“

A doua treaptă a prigoanei a fost din nou închisoare și o mai aspră judecată: Nu v'am poruncit noi să nu mai vorbiți în Numele acesta și iată, voi ați umplut Ierusalimul cu Numele acesta.

Apostolii nu sau temut, ci au vorbit din nou plini de îndrăsneală: Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni. Noi suntem martori ai acestor lucruri și Spiritul Sfânt pe cari L'a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El, deasemenea, — Răspunsul îi arată pe apostoli incorijibili. Aștia nu se îndreaptă își va

fi zis Sinedriul. Și nu le-a venit greu să hotărească, La moarte cu ei.

S'au împiedecat în planurile lor de Fiul lui Dumnezeu? La moarte cu El! Se împiedecă acum și de urmașii lui? La moarte cu ei.

Și planurile lor s'ar fi pus neapărat îndată în aplicare, dar Dumnezeu n'a vrut așa; s'a găsit acolo un om înțelept, Gamaliel care le-a spus: Vedeți să nu vă pomeniți că luptați împotriva lui Dumnezeu. Lăsați-i! Dacă va fi dela Dumnezeu această lucrare, n'o veți putea risipi; dar dacă nu va fi dela Dumnezeu, se va risipi dela sine. — Sfatul a fost urmat. După ce a pus să-i bată cu nuiiele, și le-au poruncit din nou cu asprime, să nu mai grăiască în Numele lui Isus, le-au dat drumul.

Ei au plecat dinaintea Soborului și s'au bucurat că au fost batjocoriți și bătuți pentru Numele Lui Isus — Și minune! Nuielile soborului le a dat parcă o și mai mare îndrăsneală de a vesti pe Isus. Au devenit și mai aprigi. În fiecare zi, în templu și acasă, nu încetau să învețe pe oameni și să vestească Evanghelia lui Isus Hristos (Faptele Ap. 5)

A treia treaptă a prigoanei a fost uciderea Arhidiaconului Ștefan, după care s'a pornit marea prigoană împotriva bisericii din Ierusalim, care s'a întins apoi în toată Iudeea, Samaria și mai departe, culminând cu cele 10 mari prigoane și masacre ale împăraților romani.

Dar cu cât a crescut prigoana, cu atât Evanghelia se vestește cu mai multă putere și creștinismul se lățește cu o putere mereu crescândă pe întreg pământul.

Credincioșii toți, fără deosebire, mărturisesc Credința pe oriunde ajungeau și tuturor celor cu cari veneau în legătură...

Amenințare, temniță, moarte; iată armele pe cari Satan le a pus în mâna celor cari neavând Duhul lui Isus în ei, vor ucide până la sfârșitul veacurilor, pe martorii adevărului lui Dumnezeu

Însă prigoana n'a fost și nu este o pierdere pentru biserica Domnului ci un mare câștig. Slava Bisericii sunt miile de martiri cari nu și-au iubit vieța până la moarte, și au dat o bucurie atunci când li-s'a cerut.

Mai grea ispită a fost pentru biserică libertatea care i-a slăbit puterea de veghere și mărturisire, i-a imputinat râvna, și i-a îngreunat aripile sfințeniei, dovadă puținii sfinți din timpul de după prigoană.

ASTEPT ÎNVIEREA...

În fiecare seară și dimineață, în mărturisirea credinții noastre: Cred într'unul Dumnezeu, rostim cuvintele: „Aștept învierea morților...“

Vieța noastră de pe pământ e o neîntreruptă așteptare.

Așteptăm zile mai bune, vremuri de pace și de liniște, mai multă fericire. Așteptăm în fiecare zi, dacă nu altceva, cel puțin ziua de mâine, care trece și ne lasă iarăși în așteptare. Căci florile așteptărilor noastre nu pot crește în mijlocul spinilor răutății omenești.

Rând pe rând așteptările noastre de mai bine se spulberă. Mai curând sau mai târziu ne dăm seama că sigura nădejde ce ne mai rămâne e aceea pe care o rostim în măr-

turisirea credinții; aștept învierea morților...

Moartea e înviere și vieța e moarte.

„Nu știți — zice Sf. Pavel — că toți câți în Isus Hristos ne-am botezat, întru moartea lui ne-am botezat?“

Omul vechiu din noi omul păcatului, trebuie restignit pe cruce împreună cu Isus, și din

moartea lui și din apa botezului trebuie să învieze om nou.

Aștept învierea... mai ales în postul mare, trăim nădejdea învierii. Așteptăm învierea lui Isus, dorim învierea noastră „ca dupăcum Hristos a înviat din morți prin mărirea Tatălui, așa și noi să umblăm întru învierea vieții“ (Rom. 6, 4).

Iar prin învierea vieții așteptăm

învierea cea mare.

Domnul Isus spre înviere a tribuit să treacă prin grădina Ghetsemani, prin curtea lui Caiafa și a lui Pilat, pe sub biciuirile și batjocurile soldaților, până pe vârful Golgotei. A văzut moartea și întunecimea mormântului și numai după aceasta lumina Învierii.

Învierea noastră, ca învierea lui Isus, nu poate fi decât prețul unui drum lung, plin de greutate, prin care să ispășim rând pe rând păcatele noastre, până ce ne vom curăți, ca aurul, prin foc.

Dacă drumul străbătut de Isus, Crucea și mormântul lui ne înspăimântează, rostim în zadar cuvintele: Aștept învierea morților.

Păr. N. Pura

Sub crucea ta Isuse

Sub crucea ta Isuse

Al meu suflet zdrobit

Găsându-și alinare

Se nchină fericit.

Când rugamea se'ndreaptă

Spre chipul tău cel dulce

Simt liniște îndată,

Mie sufletul fericit.

De astăzi doar sub cruce

Ruga-mă-voi umil

Să ai grijă de mine

Ca tatăl de copil.

ROTUND IULIU

AVIZ IMPORTANT

In acest număr de gazetă trimitem mandate postale la toți abonații noștri, chiar și celor din Cluj.

Acei buni cititori cari ne-au plătit abonamentul pe anul 1940 îi rugăm să nu se supere văzând în toate și mandat postal. Acest lucru îl facem cu rugămintea, ca acei cari au achitat abonamentul să binevoiască a îndemna și pe alții să aboneze gazeta noastră, oferindu-le acest mandat postal ca să ne poată trimite banii.

Acei cititori cari sunt în restanță cu plata sunt rugați stăruiți să ne trimită abonamentul cât mai curând, deoarece suntem greu strâmtorați cu scoaterea gazetei din lipsa de bani. Chiar și cititorii noștri din Cluj cari mai au de plătit la gazetă și n-au timp să vină până în Str. Chintăului, iar incasatorul nostru încă nu i-a cercetat pentru abonament, sunt rugați să completeze acest mandat, îndată ce dispun de bani, chiar și numai pe 3 luni de zile și să ni-i trimită prin oricare oficiu postal din Cluj, căci așa îi primim repede. Noi știm că majoritatea cititorilor, nu din răutate rămân cu restanța abonamentului, ci din uitare sau din lipsă de timp a se ocupa și de această chestiune, (care pentru noi este de cea mai mare importanță).

Vă rugăm nu ne părăsiți, nu ne uitați; ca nici Dumnezeu să nu ne părăsească și să nu ne uite.

ADMINISTRAȚIA GAZETEI

Ce se vorbește

Sunt 6 luni de când tunul a bubuit prima dată pe frontul de Vest. Dar războiul adevărat, n'a început încă.

In acest timp care a fost un timp de răgaz, inventatorii și tehnicienii au avut timp, să lucreze și să perfecționeze armele ca și toate mijloacele deucidere.

Se vorbește de avioane ce fac 700 Km. pe oră, Se vorbește de tunul cu 1000 lovituri pe minut, de mitraliera cu 35,000

gloanțe pe minut, tankuri sburătoare, raze ale morții ect.

Cea mai grozavă armă de care se vorbește, ar fi raza morții, care ucide orice ființă vie pe raza de mai mulți Km.

Întă ce ne-a adus mult trambitată mult laudată cultură care nu s'a lăsat sărată cu sarea Evangheliei.

Câtă jale și totuși, oamenii nu vor să se întoarcă la Evanghelia Domnului.

Omenirea nu va găsi pacea

decât prin întoarcerea la Dumnezeu — Un cuvânt al Papei Pius XII

Intr'o vorbire ținută în fața a 4000 de oameni, Papa a arătat că printre multele primejdii cari amenință omenirea este și acela al libertății omului față de Dumnezeu și propaganda ce se face forței (puterii) contrare dreptății și milei

precum și descurajarea morală și lipsă de încredere de a fi om. Va voi oare neamul omenesc să înțeleagă lecția ceasului de față, regăsindu-și prin întoarcerea la Dumnezeu, pacea creștină de care toți sunt însetați.

Pepinieria românească

din com. Pocoleni-Fălticeni oferă :

Pomi roditori (altoiți) și de orice etate (1-5 ani) și formă (trunchiu pitic mijlociu și înalt) toate speciile, (meri peri cireși, zarzări-caiși, vișini, nuci etc.), cele mai bune soiuri; apoi trandafiri, căpsune, zmeură puieti diferiți, găsiți la această pepinieră românească premiata cu medalii de aur și aprobată de Ministerul agriculturii cu Nr. 209115 și cu certificat fito-

sanitar (de sănătatea pomilor) Nr. 773 din 1939-1940. Din această pepinieră și-au procurat material săditor pomi, puieti; etc.) atât instituții oficiale cât și multe persoane, instituții particulare, rămânând pe deplin mulțumiți de felul cum au fost serviți.

Cereți orice fel de informațiuni cât și catalogul ilustrat pentru sezonul primăverii 1940 dela: I. Mercore Pocoleni-Fălticeni-Baia.

Știri din țară și străinătate

— **M. S. Regele, naș. D. rezident regal al ținutului Someș, a reprezentat pe M. Sa Regele ca naș, botezând doi copii în Satu Mare** — al 13 lea copil al sateanului Ion Bogdan din comuna Ambud și al 20-lea copil al sateanului Badea Ion Nastai din Cărășeu.

— **Dare pe necăsătoriți** Pentru a face față multelor nevoi ale sale, statul a pus o dare nouă așa numit *impozitul pe celibatari*. Ceice nu vor să întemeieze familii vor trebui să plătească în plus o dare de 5-15 % din venit, la impozitul de stat. In Germania și Italia acest impozit sa pus de mai mulți ani.

— **Ajutorarea fam. concentraților.** In consiliul de miniștri ținut în ziua de 9 Martie sa hotărât ca familiile concentraților să fie ajutate; în municipiul București 600 lei lunari; pentru celelalte municipii 500 lei lunar. Pentru com. urbane 450 lei lunar; pentru com. urbane nereședințe 400 lei lunar pentru com. rurale sate 300 lei.

Pentru cetitori

O mare număr de abonați primesc foaia fără să fi achitat ceva iar foarte mulți sunt în restanță. — Pe toți îi rugăm în numele Domnului să-și achite în grabă abonamentul. În cauză că unii cetitori nu-și achită abonamentul, foaia ne avă de alte mijloace se tipărește din împrumuturi cari de-acum ne sunt refuzate.

Celor ce ne scriu îi rugăm din nou de a ține seamă de cele scrise în Nrii foi acesteia pt. a ne ușura lucrul și a vă putea servi la timp.

Din cauza greutăților bănești anunțăm că de azi înainte nu vom mai trimite foaia decât la cei cari achită abonamentul

— **Pentru înzestrare.** Deputații au dat leafa lor de pe o lună pentru înzestrarea oștirii.

— **Crima de beție.** Un tânăr calță de croitor din Buzău, se cinstea la un pahar cu un priten al său. Ei sau luat la ceartă apoi la bătăle pe urma căreia unul a plecat în mormânt și în iad, iar celălalt în temniță.

Alcoolul ucide cu grămada și pe tineri.

— **Patru deodată** O oaie a sateanului Vlăsceanu din com. Grosu — Teleorman a fătat 4 miei deodată. Toți mieii sunt sănătoși.

— **Consumul de hârtie** din România în anul 1939, a fost de 63,841 tone, produsă în țară în valoare de 1.307.900.000 lei.

Frumos și bine

Citim: într'un ziar un fapt interesant: Consiliul orașului și marelui port francez Hâvre, a redus impozitele locuitorilor, numitului oraș.

La noi, primarul orașului Arad, d. gen. Vlad, a făcut acelaș lucru, hotărând, având în vedere grelele timpuri, reducerea cu 50% (jumătate) a cotelor adiționale dela 1 Aprilie anul acesta. Frumos și bine pentru timpul nostru. Altele urmeze.

— **Trei zile fără carne** Din pricina marelui cantități de carne pe care o consumă armata, populația civilă din Franța, nu va putea cumpăra carne din măcelării, în 3 zile pe săptămână.

— **Târgul bucatelor.** La Brăila s'a vândut săptămâna trecută grâul cel mai bun cu 64 mii lei vag. Secara cu 58 mii lei vag. porumbul cu 38 mii lei vag, etc.

— **Domiciliu forțat** a fost fixat la Bistrița dlui Virgil Madgearu, fiindcă a săvârșit fapte împotriva lucrării ce o face guvernul pentru împăcarea înăuntru a țării. Totodată dl Madgearu, profesor a fost dat afară din învățământ.

— **De 1 miliard dolari** au comandat alinții, avioane în Statele Unite.

Fac bani americanii cu războiul dintre alții.

— **Formidabil!** Uzinele americane sau pus pe lucru. Se spune că ele vor putea produce până la 30—40 mii avioane pe an.

Record american!

— **Pier vapoarele!** Cele mai serioase lupte cu pierderi grele din războiul acesta sau dat pe mare. Sute de vapoare și submarine și mii de oameni au pier t în valuri. Săptămâna trecută, într'o singură zi (27 Martie) s'a publicat știrea despre scufundarea a 5 vase diferite (1 italian, 2 engleze, 1 norvegian, 1 german și 1 eston).

— **Bani, bani, bani pentru războiu.** Pentru cheltuelile trebuincioasa războiului Camera franceză va vota suma de 56 miliarde franci (400 miliarde lei) numai pentru al doilea trimestru al acestui an.

Mulți bani mai înghite această vidră a războiului!

Rugăm achitați abonamentul!